

להיות ישראלי זה
להתעצבן שקיבלת
התראה שאחריה לא
הגיעה בכלל אזעקה על
טיל בליסטי שבדרך
להרוג אותך

גיליון מס. 2919 * יז אדר תשפ"ו * 13 במרץ 2026
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

קהילה יקרה,

בתקופה המורכבת שאנו נמצאים בה, חשוב לעצור לרגע ולהגיד תודה.

תודה גדולה לצוות החירום היישובי - הצח"י שלנו, שפועל בהתנדבות מלאה ומקדיש שעות רבות של מחשבה, תיאום ועשייה לטובת כולנו. חברי הצוות עושים זאת לצד העבודה, המשפחה ושגרת החיים, מתוך אחריות עמוקה לביטחון הקהילה ולרווחתה.

לעיתים העבודה נעשית מאחורי הקלעים, אך התרומה שלה מורגשת היטב - בתחושת הביטחון, בסדר בתוך אי-ודאות, ובידיעה שיש מי שחושב קדימה ודואג לקהילה.

זו גם הזדמנות להודות לכל חברי הקהילה שמגלים בתקופה הזו ערבות הדדית, סבלנות ונכונות לעזור זה לזה.

דווקא בזמנים כאלה מתברר עד כמה כוחו של מקום הוא באנשים שחיים בו.

לסיום נבקש לשלוח ברכה ותודה גדולה לכל החיילות והחיילים שלנו בסדיר ובמילואים, ללוחמים וללוחמות – אתם מקור גאווה והשראה עבור כולנו. אנחנו מחכים לכם בבית.

נמשיך לשמור יחד על הבית המשותף שלנו, בתקווה לימים שקטים וטובים יותר.

תודה גדולה לכולכם,

ליאור סייג – מנכ"ל

מיכל זנדני – מנכ"ל

בלילה ההוא נדדה שנת המלך | שתי שאלות רטוריות ושני מדרשים | מוקדש לחני וייזר אשת הסושאל של עמית סגל שקראה לי גוי (לא רק לי)

1. ישנן שתי מגילות בתנ"ך שעוסקות בשאלת ה"אחרות" כהווייה קיומית. בשתייהן אלוהים איננו פועל אלא בני אדם. באחת, אלוהים איננו מוזכר כלל, בשנייה הוא איננו פעיל. אחת מאוד "גלותית" האחרת מאוד "ישראלית".

2. שתיהן עוסקות באופן נמרץ בשאלת ה"אחרות" ושתיהן קרויות על שם הגיבורות הראשיות. אך המוטיבציות המסתתרות בתוך כל אחת מהמגילות הן שונות ואולי אף הפוכות. האחת, מגילת רות, שמתרחשת ברובה בבית לחם, שואלת האם וכיצד אנו מקבלים את האחר השוכן בתוכנו. והשנייה, מגילת אסתר, בוחנת האם ואיך יהודים כמיעוט יוכלו להתקבל במדינה שבה הם ה"אחרים".

3. ראשית כל תמיהה, למה הוכנס אל תוך התנ"ך פרק מספר דברי הימים של מלכי מדי ופרס, כמו שכתוב: "...ופרשת גדלת מרדכי, אשר גדלו המלך--הלוא--הם פתובים, על-ספר דברי הימים, למלכי, מדי ופרס. כי מרדכי היהודי, משנה למלך אחשורוש, וגדול ליהודים, ורצוי לרב אהיו - דרש טוב לעמו, ודבר שלום לכל-זרעו". (מגילת אסתר)

4. תמיהה רטורית שנייה באותו עניין. למה סיפור על איש ושמו מרדכי מזרע בית שאול שהשתמש בבת זוגו שהייתה לו כבת והסתייע בה דרך מיטת המלך, כדי להפוך בסופו של יום, להיות חלום של כל אימא יהודייה בשושן, משנה למלך פרס. ולהראות בכך לכולם שאפשר להסתדר יפה בגולת פרס בלי לשוב למשוש תבל קריה למלך רב. למה ואיך דווקא סיפור כזה עבר את ועדת הקבלה ונכנס אל ספר הספרים.

5. מצד אחד קשה לי להאמין שכל זה קרה רק בשביל שרבא ורב תנחום יוכלו להתפלפל במסכת מגילה על משמעותו של הפסוק "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" ולכן המגילה נכנסה לתנ"ך (על אף שאני מודה שזו איננה מחשבה לגמרי מופרכת).

6. מצד שני המחלוקת ביניהם מאוד מעניינת. ועוד יותר מכך העמדה שכל אחד מהם מגיע ממנה אליה. "בלילה ההוא נדדה שנת המלך, אמר רבי תנחום, נדדה שנת מלכו של עולם. ורבנן אמרו, נדדו עליונים ותחתונים. אמר רבא,

נדדה שנת המלך אחשורוש ממש... " (מגילה טו, ב). עכשיו צריך לעצור רגע ולשאול למה לרבא חשוב כל כך להדגיש את הידוע והברור לכל, שנדדה שנת המלך אחשורוש והוא מוסיף ומדגיש "ממש".

7. נדמה שלרבא חשוב נורא להשאיר את אלוהים מחוץ למגילה. בעוד שרבא תנחום מנסה להכניסו אליה בכוח. את המוטיבציה של ר' תנחום אפשר להבין, אבל למה לרבא כה נחשב כרבא חשוב שאלוהים ישאר בחוץ?

ובכן כדי להבין את המוטיבציה של רבא צריך לגשת למדרש אחר שלו. מדרש במסכת שבת שעוסק במעמד הר סיני.

8. "ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודעא רבה לאורייתא. אמר רבא: אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשורוש. דכתיב (אסתר ט) קיימו וקבלו היהודים, קיימו מה שקיבלו כבר". (מסכת שבת פח, א)

במדרש הזה לפי רבא היהודים בשושן קיבלו את התורה בלי כפיה, שלא כמו במעמד הר סיני, אלא מתוך רצון אמיתי לבחור בה. ולכן גם כל כך חשוב לרבא להשאיר את אלוהים מחוץ למגילה.

9. אם נשליך את מה שרבא אמר במסכת שבת, על מה שהוא אומר במסכת מגילה, יתבהר לנו שלדעת רבא, דווקא בגולה בשושן, היהודים קיבלו את התורה בהתנדבות ולא מתוך כפיה כמו שקובע רב אבדימי, הטוען שבמעמד הר סיני כפה עליהם אלוהים את התורה הר כגיגית. ולכן רבא אומר "המלך אחשוורוש ממש." וכעת לאחר שהבהרנו כמה טוב לנו בגולה הבה ונישאר בה.

10.נספחים: הדברים של חני וייזר שליטא

X.com

חני ויזר Хана Вейзер
@HanaWeizer

מקריאת פיד תל אביבים (כמושג) אני מבינה פתאום כמה קשה זה להיות יהודי בלי תודעה היסטורית. להיות גוי בלתי תודעה היסטורית זה כיף - התגשמות כל החלומות: אתה חי ואוכל ונהנה בקיום סטטי ואז מת מזקנה. אבל יהודי לא יכול להיות ככה, גם אם יברח לחו"ל או יעמיד פני קוסמופוליטן. ואם אתה לא חש חלק מהעם היהודי וההיסטוריה של אלפי שנות הבדידות והרדיפות והנצחונות וההתמשכות - זה פשוט מרגיש כאילו סתם רע לך ספציפית, כל הזמן, שוב ושוב, ואין לך לאן להימלט. וזה ממש עצוב לצפות בזה מהצד.

חברים, תסתכלו במראה ותבינו מי אתם, ותרגישו חלק. תקראו מגילה היום ובשוטף ממליצה על נביאים או היסטוריה יהודית מכל סוג. תיישרו את הגב ותנגבו את הדמעות ותהיו קצת גאים בעצמכם ובסבא של סבא שלכם ובמדינה הזו ובכל מה שקורה בה. אנחנו ליטרלי פיזית פאקינג נס בן אלפי שנים. Jew Up.

האור של מאיר

השבוע ב - 8.3 היה יום הולדתו של מאיר ויזלטר.

שיר ללא שם הוא שיר המתאר במדויק מאוד את חיינו במדינה הבלתי נסבלת הזאת. המכונה כנראה בטעות גם ארץ זבת חלב ודבש. שלמען האמת ולמרבה הצער היא זבת דם הרבה יותר מדבש.

מאיר ויזלטר | שיר ללא שם

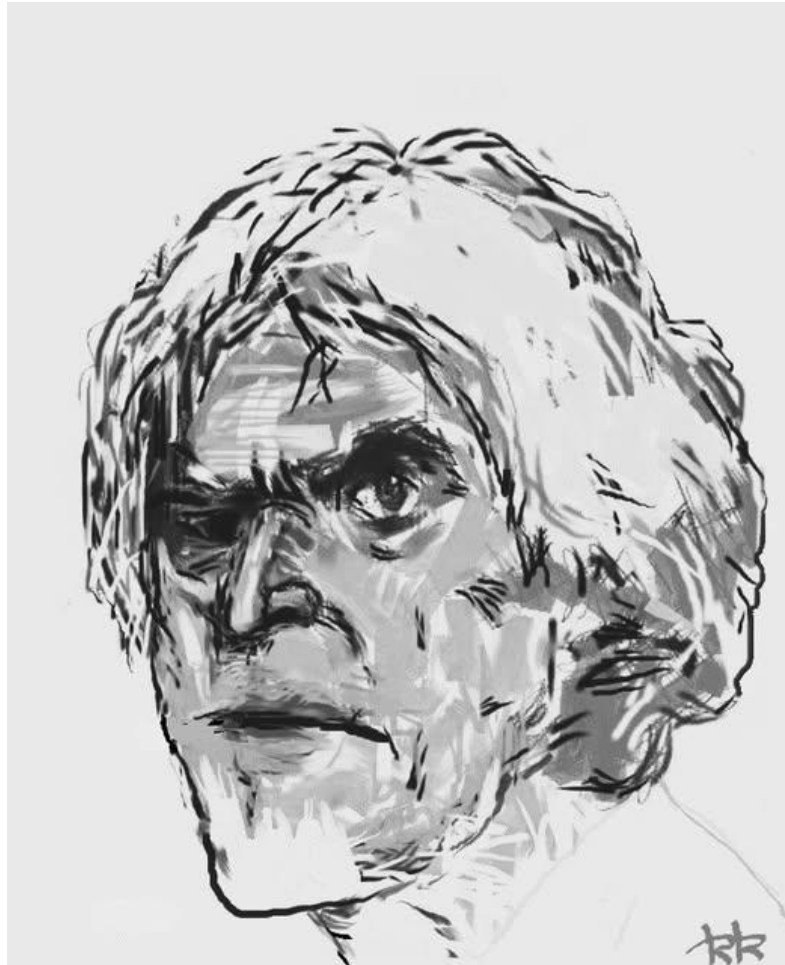
גם לי גם לך לא יהיה,
אמרנו לשכנים.
— מה לא יהיה?
(הם לא למדו תנ"ך).

מדינה. בסוף לא תהיה מדינה.
קדם לכם לא תהיה.

בסוף לא תהיה גם לנו.

– ומה כן יהיה?
יהיה גיהנום עלי אדמות –
נגילה ונשמחה בו.

בציור: נביא. משורר

אמה האדומה

1. עוד כמה דברים ליום האישה הבינלאומי שחל השבוע. בעיקר משום שיום האישה איננו אמור להיות יום גרידא אלא מצב תודעתי מתמשך. וכדי להגיע למצב של שוויון מלא אנו זקוקים להרבה יותר מיום בשנה, שבו אנו נושאים אותה על כפיים. ואז משליכים.

2. אמה גולדמן הידועה גם בשם "אמה האדומה", הייתה אנרכיסטית יהודייה-אמריקאית, שפעלה במחציתה הראשונה של המאה העשרים. נודעה בעיקר בשל פעילותה הפוליטית, כתיבתה ויכולתה הרטורית, וכן בשל תרומתה להתפתחות הפילוסופיה האנרכיסטית בצפון אמריקה ובאירופה. הסופר אדגר לורנס דוקטורוב הנציח אותה בספרו "רגטיים".

3. "אני דורשת את שחרור האישה", כתבה אמה גולדמן בשנת 1897 על סיפה של המאה העשרים "זכותה להחליט בשביל עצמה, לאהוב את מי שהיא רוצה וכמה שהיא רוצה."

4. "התפתחות האישה, החופש שלה, העצמאות שלה, חייבות לנבוע ממנה עצמה, ראשית בהכרה עצמית כאישיות ולא כאמצעי לסיפוק מיני, ושנית באמצעות סירוב מוחלט לתת למישהו אחר זכות על גופה וסירוב לשרת את אלוהים, המדינה, הבעל, החברה, המשפחה..." היא כותבת במקום אחר.

5. למרות שהדברים שכתבה ואמרה נאמרו ונכתבו בתחילת המאה העשרים, ישנם עדיין הרבה מדי גברים וגם נשים בחברה הישראלית היום שמרגישים שהדברים שהגתה אמה גולדמן חריגים ומאיימים עליהם ועל תפיסת עולמם. וכל עוד ימשיכו פני הדברים להראות כך אין לנו פנים ולחברה שלנו אין סיכוי, לא בהווה ובוודאי שגם לא בעתיד.

6. בציור אמה גולדמן, אמה האדומה, כפי שאני רואה אותה. היום. אישה מבריקה ונחושה שהקדימה את זמנה. שאין לה אלוהים ולא בעל (שמאז

שבטלו קורבנות אדם, עדיין ממשיכים להקריב לו נשים). שלחמה למען חירות ושוויון בין נשים לגברים. וחלמה חברה חופשית וצודקת לכלל המין האנושי שכנראה ברובו הגדול לא אהב אותה יותר מדי. וכשאני קורא את כתביה אני שמח לגלות שזה לא הפריע לה יותר מדי. וטוב שכן.

פינת הקריקטורה השבועית:

מזל טוב ושפצ ברכות

בת נולדה להורים המאושרים

של ונבו

נכדה לקורין ותמיר שפרונג

נינה ליצף והנרי שפרונג

שפצ ברכות

לכל בני המשפחה.

אנו מאחלים לכם שתגדלו אותה

באשר, נחת והרבה אהבה

• מלחמת שאגת הארי

לפעמים אני שואלת את עצמי על מי מוטל התפקיד למצוא שמות יצירתיים למלחמות ולמבצעים של צהל. לפני שבוע החייל (או החיילת) הגדילו לעשות: לקרוא למלחמה שפורצת ב"א באדר, יום תל חי, "שאגת הארי" זו יצירתיות מדרגה ראשונה. הליצנים היצירתיים בציבור כבר דרגו את השמות:

- עם כלביא (יולי 2025)
- שאגת הארי (פברואר 2026)
- האריה שאהב תות (עוד לא קרה...)

המלחמה הזאת תוכננה כך שתבוא בהפתעה, כאשר בכל העולם מחכים להחלטתו של הנשיא טראמפ לתקוף או לא לתקוף. אני תוהה אם המודיעין של איראן היה יכול לפצח את השם, ומכאן ללמוד על מועד התקיפה. כדי לזהות את שאגת הארי, ביום יא באדר 28 בפברואר, צריך בקיאות בתרבות הישראלית.

עד כאן הפטפוט על יצירתיות ועל משחקי מילים. אבל העיקר הוא המלחמה עצמה. אין לי מלים, ואינני רוצה לחזור על המלים של המומחים המשבחים את חיל האויר הישראלי על חייליו וחיילותיו, על טייסיו וטייסותיו שטסים אלפי קילומטר הלוך ושוב, מתדלקים בדרך תוך שיתוף פעולה מדהים עם חיל האויר האמריקאי, וחוזרים לבסיסם על מנת להצטייד בחימושים נוספים ולצאת שוב לעוד התקפה.

אני יכולה רק להתפלל לשלומם, יחד עם תפילתי לכל תושבי ישראל, אשר כמו יו-יו מתזזים כל הזמן בין המרחב המוגן למקלט וחזרה. ואני מתפללת לשלום כל החיילים, לשלומם של כל הילדים, ששוב לא רואים את שגרת בית הספר, וששוב יצטרכו לגשת לבחינות על חומר מצומצם. ואני מתפללת לשלום ההורים, אשר בכל שעות היממה רצים עם ילדים קטנים למקלטים, ואלה מביניהם שגם חזרו לעבודה. ועוד תפילה קטנה אחת לשלומם של כל האנשים אשר אין להם ממדים או מקלטים זמינים, והם תלויים בחסדי שמים.

בזהירות רבה אני מעלה את המילים "פסח" ו"ליל הסדר". האם גם השנה, כמו לפני 6 שנים, בתקופת הקורונה, נחגוג את ליל הסדר בזום?

לאלוהים פתרונים.

• יקי רימון ז"ל

הבוקר הלך לעולמו יקי רימון איש כפר-בלום.

יקי נולד בקיבוץ אפיקים, ופגש את אביטל שדמי כששרתו בצבא. יקי היה קצין בנח"ל. אביטל, בת כפר בלום הביאה אותו לקיבוצה, ומאז יקי היה מזוהה עם כפר בלום.

רוב שנותיו עסק יקי בחינוך. הוא למד חינוך גופני וטיפח את התחום אצל כל הילדים והנוער שהיה לו קשר אתם. יקי היה שחיין, וגם כשחיין הדריך, אימן ודחף קדימה את חניכיו.

מטבע הדברים יקי הפך להיות מורה לחינוך גופני בבית הספר היסודי בכפר בלום. משם הוא הגיע לניהול בית הספר היסודי, "הגומא". הוא היה מנהל בעל חזון חינוכי רחב שיזם וקיים פעולות חינוכיות למופת. בעיקר, זכור לכל, הנושא המרכזי, שהתקיים כל שנה בסוף שנת הלימודים וכלל תחומי לימוד מגוונים, פעולות ביום ובלילה, ומופע ענק בסוף השנה.

המורים והמורות שעבדו אתו, אולי יצאו מותשים מהמפעלים האלה, אבל הם העריצו אותו. הדבר בא לידי ביטוי כשיקי העמיד את עצמו כמועמד לניהול בית הספר התיכון "עמק החולה". כל מי שהכיר אותו כמנהל "הגומא" ניהל את הקמפיין לבחירתו של יקי (בימים ההם, היו המורים בוחרים את המנהל). וכך יקי הפך להיות מנהל "עמק החולה".

באותה תקופה, אני עבדתי בתק"ם בניהול מחלקת החינוך של התנועה, יקי היה פעיל מאד בצוות מנהלי בתי ספר, שהקמתי כצוות מייעץ, בעזרת הצוות הזה בנינו תקנונים וליווינו בתי ספר.

וכשהתקרבה הקדנציה שלי לסיימה, ארגנתי משלחת שתשפיע על יקי להחליף אותי בתפקיד. וכך יצא, שיקי החליף אותי בתק"ם, מאוחר יותר אני החלפתי אותו בניהול בית הספר.

יקי, שכזכור היה מורה לחינוך גופני, וכל מה שקשור לתחום היה קרוב אליו מאד. כמנהל "עמק החולה" הוא יזם את כתת הספורט, שהייתה אחת מכיתות האם בכתה ז'. הוא גם טיפח מאד את נבחרת הכדורסל, והביא את הנבחרת עד לליגת העל של בתי הספר התיכוניים בארץ.

בתוך כך, הוא התחיל להכין את עצמו לימים שיבואו אחרי התפקידים. הוא למד את טכניקת אלכסנדר, ובמשך שנים טיפל באנשים בסטודיו שלו, על מיטת טיפולים (שהייתה בעצם במה גדולה מבטון בגובה שאיפשר ליקי לטפל

במטופלים, ששכבו בנוחיות על המיטה הגדולה הזאת. (אני יודעת, כי במשך כמה שנים הייתי מטופלת שלו, או בלשון המורים לאלכסנדר, הייתי תלמידה שלו).

חוץ ממיטת הטיפולים היו בסטודיו שלו, כל מיני מכשירים לפעילות גופנית, שיקי היה בונה מגרוטאות שמצא בחצר המשק.

יקי היה איש משפחה למופת. פעמים רבות כשהגעתי לחדר האוכל של כפר בלום פגשתי שם את יקי ואביטל יושבים ביחד. תמיד יושבים ביחד! הוא היה גאה מאד בילדיו ובנכדיו, ובכל קיץ היה מקיים קייטנת סבא וסבתא בכפר בלום, שעיקרה היה כמובן העיסוק בשחייה ובעוד ענפי ספורט.

לפני כמה חדשים נתקף יקי בחיידק טורף, אשר לא הרפה ממנו עד שהשיב נשמתו לבורא הבוקר יום שני 9.2.2026.

יקי היה מקיים חסד של אמת: הטיפול בקבורת המתים הוא חסד של אמת, כי העוסק בכך לא מצפה, שהמנוח ישיב לו חסד על חסד, ולכן זהו חסד של אמת. הרבה פעמים בהלוויות בכפר בלום, ולא רק שם, ראיתי את יקי מטפל בקבורה, בחריצות, מיומנות, ובלא אגו משלו.

עתה, כשיקי מובא לקבורה, אנחנו מנועים לעשות עמו חסד של אמת, ובגלל המלחמה לא נוכל ללוותו בדרכו האחרונה.

תהינה המילים האלה בבחינת חסד של אמת.

• נשים חכמות לב

פרשת השבוע היא ויקהל-פקודי, הפרשות המסיימות את ספר שמות. זוהי הפרשה שלי. קראתי אותה בבית הכנסת של קהילת "ואהבת" בזיכרון יעקב, בפעם הראשונה לפני 14 שנים. הפרשה עוסקת בהקמת המשכן, ומי שעושה במלאכת ההקמה הם הגברים והנשים, כולם "חכמי לב" כפי שקוראת להם התורה.

בשיחה מוקלטת של אלישע השבוע, הוא דיבר על כך שכשם שאחרי משבר "עגל הזהב" ושבירת לוחות הברית על ידי משה – הגיעה הבנייה על ידי גברים הגדול, תגיע תקופת הבנייה, זה לא יהיה כל כך מהר, אבל זה יבוא ומי שיוביל את הבנייה יהיו אנשים ונשים חכמי לב. אנו מחכים להם, אנו זקוקים להם.

אני מאמינה בנשים "חכמות הלב", בין אם הן מטיסות מטוסי תקיפה לטהרן,
ובין אם הן מנהלות ארגונים גדולים ו/או מטפחים את משפחותיהן בימים של
שגרה ובימי חירום.

בשבת הקרובה אני אמורה לקרוא שוב את העלייה הראשונה והשנייה של
הפרשה, אבל ייתכן שאשאר בבית, בקרבת המרחב המוגן האישי שלי, מאחורי
ארון הספרים היהודי.

שיהיה לנו סופ"ש רגוע.

שבת שלום

תמר וולפין

רק בישראל – חתונה בקומת מינוס 4 בדיזינגוף סנטר

פִּינֵת הַהֶנְצָחָה / דוּד אֵלֶּמֶן

פרנק ווטרמן ז"ל - (20/2/2012 - 12/7/1919)

פרנק ווטרמן היה אף הוא ממייסדי הקיבוץ. אדם אמנם שקט אבל רב פעילות מאין כמוהו. ווטרמן - איש הגשם - כשמו כן היה. היה הראשון שמדד את הגשמים עוד מתחילת הדרך.
פרנק היה איש עם יכולות טכניות מרובות וגדולות במיוחד.
פרנק היה אדם שקט - מעט במילים אבל רב במעשים.
כרבים בהיסטוריה שלנו גם פרנק השאיר עקבות ברורים מאד שיהיה קשה לשכוח אותם. אדם גדול ללא ספק.

<https://khbbm1.wixsite.com/2012-01>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

מזל טוב וספצ ברכות
בן נולד לזהורים המאשרים
כאיל ורנוי טייטלר נוי
נכד לעמליה ומיקי נוי

ספצ ברכות
לכל בני המשפחה.
אנו מאחלים לכם שתגדלו אותו
באופק, נחת והרבה אהבה

מזל טוב וספצ ברכות
בן נולד לזהורים המאשרים
אורטל ותומר בורשטיין
נכד לחגית בורשטיין

ספצ ברכות
לכל בני המשפחה.
אנו מאחלים לכם שתגדלו אותו
באופק, נחת והרבה אהבה

שיר מלחמת שאגת הארי

בקשה / חיים גורי

אָנִי שָׁב וּמִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ וְעֲלֶיךָ,
 מְבַקֵּשׁ קִצֵּת שְׁקֵט
 שִׁיקָרֵב וַיִּמְשֵׁךְ וַיִּשְׁמַע.
 אֶת כַּה זְקוּקָה לֹו כָּל חַיִּיךָ,
 אֶת הַנְּשֻׁלָּחַת מִמְּלֻחָמָה לְמִלְחָמָה.
 אָנִי שָׁב וּמִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ וְעֲלֶיךָ
 שְׁתִּזְכֵּי סוּף סוּף לְנַחְמָה
 אֶפְלוּ לְקִצֵּת שְׁעָמוּם,
 לְקִצֵּת דְּמָמָה.
 מִגִּיעַ לָךְ. עֲדִים לָךְ הַשָּׁמַיִם,
 עֲדָה הָאֲדָמָה.
 אַךְ עוֹד הָרְצִים שְׁבִים וּמִבְשָׁרִים
 וְעוֹד חֲדָשׁוֹת קִרְבוֹת וְנִדְחָקוֹת מְעַבְרִים
 שָׁנָה וְעוֹד שָׁנָה.
 מִתִּי תִנּוּחֵי קִצֵּת, אֶרְצִי. אֶרְצִי, מוֹלַדְתִּי הָעִשְׂנָה.

13.3 עדיאל גרינפלד

ירדן עזרן

הדס גרינפלד

אייל הרפז

14.3 נדב קורנבליט

רפאל כהן

15.3 אלון אנטיס

אביבה לינטון

ענבר ברגר

ארי דניאל הורוביץ

16.3 קולט אמויאל

18.3 אריק לינטון

עירית גרשמן

19.3 שושנה שרקי

התשובות לשירים של יונתן גפן:

1. גן סגור
2. ילדה עם משקפיים
3. אני אוהב שוקולד
4. דון קישוט
5. הנסיך הקטן
6. סיגליות
7. הילדה הכי יפה בגן
8. עיפה בובה זהבה
9. אי ירוק בים
10. לכובע שלי
11. האיש הירוק
12. דרקון ללא אש

התשובות לחידת 19 פירות וירקות:

1. תרד
2. רימון
3. אפרסק
4. חציל
5. ארטישוק
6. חסה
7. פלפל
8. אבוקדו
9. בצל
10. גמבה

מי בתמונה?
צילה בן רשף

סיפור לשבת

האריה השואג

לפני זמן רב, בימי התנ"ך, עמד רועה צעיר מול ענק בשדה הקרב. דוד מבני ישראל ניצב מול גוליית הפלישתי, חמוש רק בקלע ובכמה אבנים. את סופו של הסיפור הוא כולם יודעים.

השנים חלפו.

אימפריות קמו ונפלו.

הפלישתים נעלמו מדפי ההיסטוריה.

ועם ישראל חי. לעולם ועד.

וכעת, עידן אחר.

דוד וגוליית שבים אל שדה הקרב, הפעם לא כאויבים, אלא כבעלי ברית. הם יוצאים יחד להילחם בעמלק.

עמלק האכזר, שכל מאווייו להרוג ולהרוס כל חלקה טובה.

גוליית הענק, בגודלו ובעוצמתו האדירים, מוריד עליו סלעים כבדים מן השמיים, מנפץ חומות ומטיל אימה.

דוד חד עין ומדויק, משליך מלמעלה, אבנים קטנות וחדות הפוגעות בדיוק בנקודות הרגישות שמערערות את שלטון האויב מבפנים.

דוד הקטן וגוליית הענק כבר מזה זמן ידידים.

יחד הם משלימים זה את זה.

שניהם חולמים על עולם טוב יותר, עולם שיש בו פחות חושך ופחות בורות.

עולם שבו בני אדם יכולים לחיות חיים של כבוד, שלום ומשמעות.

גוליית, בעוצמתו ובקומתו האדירה, מעורר בעולם יראה והערכה.

דוד, לעומתו, מעורר לעיתים, שנאה קנאה וזעם, כמו שקורה בין ילדים, כלפי אלה שהם שונים מהם. ילדים נבחרים, מחוננים ומיוחדים, הם אלה שעשויים להביא אור וקידמה לעולם.

יחד, דוד וגוליית רואים דברים שאחרים אינם מסוגלים לראות. הם יודעים שכדי לעמוד מול החושך של הצוררים המאיימים על העולם, העולם זקוק דוד וגוליית - לשניהם. העולם אפילו לא יודע תמיד, שהוא זקוק ליד הגדולה שיכולה להזיז הרים, וליד הקטנה שיודעת היכן בדיוק להניח את האבן.

וכך צועדים הם יחד יד ביד הענק והרועה. כי כאשר כוח וחכמה הולכים זה לצד זה, אפילו הלילה החשוך ביותר מתחיל לזכור את אור השחר העולה שמעלים את החשיכה.

כתבה באמונה ובתקווה: שושנה שרקי.

